

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 728. Gregorii Pap. II. Annus 15. Leonis Isavr. Imp. Annus 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

IESV CHRISTI ANNU 728.

GREGORII PAP. II. ANNU 15. LEONIS ISAVR. IMP. II. ANNU 15.

I. LEO IM- PRODI- TIONI A- GIT V T- DEPO- NAT. S. GERMA- NYM.

ANNO 728. Redemptoris septingentesimus vigesimus octavus Indictione vndecima notatus adest, quo ingrauescente magis persecutione Leonis Imperatoris aduersus Orthodoxos cum ipse praeter ceteris sibi aduersantem fuerit expertus S. Germanum Episcopum Constantinopolitanum quomodo eum throno pelleret, animo agitare coepit, Miraris Leonem affectare manifestum, non in se in ipsum imperu & deuorare vt cupit sed fraudibus agere aliquanquam venari si posset & captare occasione, vt iusto aliquo simulo praetextu, eum a sede deieceret. At scelus operandum idoneum inuenit inuenit nouum Iudam, eius discipulum Anastasium quem ad proditorem faciendam redemit promissione Episcopatus eiusdem Constantinopolitanae Ecclesiae.

II. GERMANI VATICANIVM DE ANASTASIO PRODITORE.

Non praeterierunt haec Germanum, vt qui diuino reuelante spirita, non praesentia tantum cognita habuit, sed futura praedixit, quz multos post annos eidem infelicissimo ventura essent, prout Theophanes docet, qui & illud narrat, dicit se nimium, vt idem Anastasius cu aliquando suum sequens Episcopum ad Imperatorem ingredientem percalcarit pedibus magno animo fessis orantibus sancti Pontificis: ad eum ille conuersus propheticum hoc praenuntiari oraculum, dicens: Non effugies tempus a te mercedis Duppin. locus hic publicus erat regiae ciuitatis populorum frequentiori cœtu reliquique praesentibus. Quod vaticinium tunc cognitum, & in memoriam reuocatum fuit, cum impleri contigit. Cum videlicet Anastasius, pulso Germano, Episcopus factus esset, diuque sedisset, ex eo quod tyrannum coronasset Arthabasidum Constantinensem Copronymi cognatum, ab eodem Copronymo, post tyrannum extinguum regnante, fuit ille magistri proditor Anastasius aino impositus verfo vultu, summamque infamiam & ludibrio totius populi per Duppin publice circumductus. Tanq noilem pompam eius Episcopatus, ante quindecim ferme annos, prophetice cognitam eidem praenuntiavit sanctus Germanus; qui imitatus Christiani Redemptorem, tolerauit perfidum proditorem. Porro deiectionem S. Germani e throno post annum sequentem contigit suo loco dicurifumus.

III. LEO IN IOAN. DAMASCENI TENDIT INSIDIAS

Qui igitur S. Germano (vt vidimus) Leo Isaacus tendit insidias ad perdendum eum, idem cum scilicet scriptis Ioannis Damasceni fuisse huius modicoriter laesum vt in eum videretur, ad fraudes pariter se conuertit, in quibus concinnandis ipsi fuit diutius laborandum, quod non habet praesentem hominem, nec lux potestati subiectum, imo apud Saracenos, & quidem inter proceres eorum & principes collocatum, nempe (vt anno superiori dictum est) a principe Saracenorum in primum locum Consiliarium adscitum. Quodnam autem fraudulentus homo machinamentum in eundem excogitauit: accipe ad Ioane Patriarcha Hierosolymitano, res ab eo gestas sic profequuto:

Vbi ab Imperatore compertum est (Ioannem scilicet scripto suo magnopere esse conatum, vt exortam haec eum profigaret) acertum nonnullis, qui eadem cum ipso de religione sentiebant si quidem indignatione secebat impietatem suam Ioannem episcopo traduci, aperire, per uoluntate, negat ipse dedit, vt imposita libertate laena, omni studio dique conatu id agerent, vt per tollique speciem, episcopolum quendam Ioannem manu scriptum manu esse tenent. Quamobrem vna propagata et nullum (vt dici solet) funem mouere, fraudemque tegere, atque id quod ipse imperator fuerat, inuulgare desisterunt, quo ad inuentam episcopolum Imperatoris tradidissent. Ille autem acitum quosdam notatis suis episcopolarum Ioannem exemplar ad imitandum ipsi proposuit, in hoc mimum, vt & scriptura notat & ipse sententia et verba ex-

prout est. Cum quatuor multos qui ad eum tempore operum natus rem, penes se cum demum, vt episcolum tempore ex laeum persona ad ipsum impium Imperator in scriptum exaratum, unum hoc sententia esset.

Sane Imperator. Maigistat: tua hoc nomine gestulas, quid eandem nobis sum fidem tenet, tunc, Imperatoris praesentia, tuum as vt ueritate quam debet tibi. Eius de causa illud sibi significo, vt bene hanc nostram negligenter amicum insulas, et quo Agere nonam per asilium quod hoc est, exegimus & imperium est. Quare per Deum te obsequere, vt huius exortam similes et uo agi laru, et que ingent: & strenuam manu per eter emmen expulsi nem in sua, qua alio se se proficili fomalet, videri sine via labare viderem. Ad id eam ipse quoque non modicum opera tibi offeram, quandaquidem & vix & regu vniuersam mea bene potestate est.

Hac epistola conscripta, ex eadem animi peruertere impius ille alteram ad Saracenorum principem epistola confinxit hoc exemplo.

Nihil parer deatno atque amicitia fortunatum est, et sic, et propterea pacis fuerit a firmate, laudabile ad Deum et tibi. Proinde nihil aut ingens dico qua amicitia se fides, quod tunc iuuat firmam atque inuolatum conferre: quamquam ad id dicit clausuram, et veritate violandum, a Christi iano qualem, qui tua ditione atque Imperio est, crebro ipse litteris inuicem: quoniam illud certo confirmat, se mihi ad videri tuum in meam potestatem red gendam, ingentem operum altatum esse, si quidem exortum es misero. Vnde etiam tuam esse ipsi ad me in epistola ad te misit, vt si qua ad te scribo, fidelem conuincam, atque in te quoniam in tuendum amicitiam, vt et sine a fides in: simul etiam in quod ad me hoc scribere ausus est, impudenter et si fides potestatem am habeat.

Amicus huius aequae litterae illi, vt nominis Leo, ita & ferre, et a veritate praedixit per quemdam ex fuis ad Basaram in se. Ille autem huius accepit, Ioannem accepit, et si ad hunc am episcopolum suum esse dicit. Quod periculi Ioannem, litterarum quoniam formam suam simile esse consensit, si autem ea qua in ipse conuenerunt, prout si ignotat, nec vngam suam huiusmodi quoniam in mentem venisset. Nec vero cum episcopolum eam legisset, conuicti, quoniam dolo, quibus uerba insulas, ad hunc suum computat. Verum ille Christi in sum Principi ad ea qua Ioannem exhibentur perinde et ac a fide huius audiam (vixit et in verba) atque ad hunc qui dem & cum veritate concupiscit verba abnotat, atque non ita obtinuit, quoniam in quoniam impetate. Nam nulla mora interposita, dextera Ioannem amputat. Cumque ille ab eo per eum peteret, vt purgandi fuisset, atque et impy Imperatoris fuit in se expulset, in eum quod dicitur per huiusmodi scribae dextera; ad Basaram tamen, vt a se non tem omnino ademit, ad impetate non potuit.

Itaque dextera ea, qua scriptis suis viderem Orthodoxum Deo fecerat excisa est: dextera, quae excisa est, qua Ioannem Dominum odia percutit refutabat, et propter amorem, per iungentium adoratum litteris in daret, per iungentium fideles, suorum re persudator. Deinde excisa haec manu ad Domnum, vt si loquar in foro suspensa est. Cum autem ad hunc esset, Ioannem vt am in indignatione sed at am atque compertis esse, conuicti, legationem ad eum misit, supplicem rogans & obsecrans, atque huiusmodi verba utens: Dolor mihi ingruens, meo, et viderem quoddam in modum excreuit, neque atebat in anles loqui possim, quoniam in vultu praesentia inuicem accipit. Nam quae, quae, donari mihi debet, et ea huiusmodi, dolo in acrimonia relaxetur. Illo praesentem huiusmodi testis tyrannus, reddidit, ad tuum nullo manu.

Qua accepta, ille ad oratorum, quod domi habet, innotuit, quoniam, omnino corpore ante ducum inuicem, qua dextera in vultu egerem gerebat, praeuoluit, excisam, manu praesentem suam conuicta ad mouens, inuicem pedore impugnat, et conuictum exclamans, illum ad misericordiam propere huiusmodi in modum obsecrare coepit: Domine & castissima Mater, qua Deum meum peperisti, diu in manu inuicem canis dextera mihi manu amputata est: Neque enim te fessis, quid Ioannem in manu conuicti. Quare quam celestis accipere, & mouens in manu nam ad hunc. Dextera excelsi, qua ex te inuicem accipere, per hunc interfectionem viderem multi esse. Tu itaque, rogare meo quod dextera mi obsequere, vt tuas quem ad modum conuicti, huiusmodi

CHRISTI GREGORII PAP. II. LEONIS ISAVR. IMP. II. 728. ...

...temerariis laudis mandata contentis d. Dei genitricis, interea co...

...Hic Iohannes Lacerus obdormivit, atq; in senium Dei...

...Hic parvi non exultat in silentio pergebat, verum admi...

...ad hoc Barbarum: Quotum tunc invidiam affequit, de homo, in...

...Cuius, dicitur quod de iudice sententia propofita effertur: alter a quo...

...et cognato distributa atque diuini templi confectis, quem ad...

...Quod ad res Occidentales pertinet, hoc anno, Indictione videlicet vndecima, Longobardi Sutrium munitionem ab Ecclesia abstulerunt, de quo ista apud Bibliothecarium: Et tempore per vndecimam Indictionem dolo à Longobardis perasum est Sutrinse castelli, quod per quadraginta dies ab eisdem Longobardis possessum est. Sed Pontifex Gregorius scriptis & comminationibus ad Regem missis (quantum multi dantur: numerum) quatenus suis armibus iudicatum apibus, donatorem beatissimi Apostoli Petri & Pauli antefatum emittens Longobardorum Rex refrenavit atq; donauit. hanc Anastasius.

IESU CHRISTI
Annus 729.
GREGORII PAP. II. LEONIS ISAVR. IMP.
Annus 16. Annus 14.

SEPTINGENTESIMVS vndecimvs voluitur an... cum Euthyrando Rege Longobardorum res Italiae in tutum collocare visus est, alliciens ad id eundem Regem spe potundi monarchia totius gentis Longobardorum, Ducibus omnibus adeptis, Exarcho ad id praestandum optulante. Ex quo etiam federe clades imminabat Verbiq; ab Imperatore desecrat: & Gregorius Papae exitum, in quem toties vidimus Imperatorem suos immittissem agilitatus: sed diuini auxilium affuit, vt machinamenta ista othia cito dissoluerentur. Quomodo autem accidit: ab Anastasio audiamus, qui primum in huius quae ad tempus spectant, hanc accidisse ait hoc anno dno decima Indictione. Eodem, inquit, tempore sepe disti Euthyrus Patriarcha, & Euthyrandus Rex inuenerunt consilium nesciam, vt congregato exercitu Rex subiret Duce Spoleitanum & Beneuentinum, Exarchus Romanus, & quae pridem de Pontificis persona in suis sacris, impleret, nempe vt eum occideret. Qui Rex Spoleitanus veniens, susceptus ab vtroq; Ducibus sacra mentis, atque obsequio, cum tota sua sabote in dno campum conuenit, serat locos iste prope basilicam Vaticanam olim dictus Prata Neronis) ad quem ingressus Pontifex, eius, presentatus stantem (vt potuit) Regis molliore animam commotione pia: Ita vt ipse Rex se prostereret eius pedibus, & promitteret nulli inferre lesionem. Atque sic ad tantam compositionem ipse ppe inuentum fluxit, vt quatuor ac tantum arma exciperet, & ante corpus hostis posuisset, manuum, armillarum balteorum spatam, atque ceterum deans atum, necnon coronam auream & circum argentum. Post orationem factam obsecruit Euthyrum, vt inuenit ante Exarchum ad pacis edicendam suscipere dignaretur, quod & factum est, & sic recessit, Rege dactante dimisit, quibus inuicta instigantibus Exarchus, ista eisdem Gregorius vbiq; mirandus, nimirum quod accensos hostis animos ita restinxerit, quod & furentem armis Regem Crucis potentia exuerit, deq; illius opimis spoliis trophaea ad Petri Apostoli conselthonem exerxit. Quanta vis Petri, non tam cum exerit gladium de vagina, quam cum gladio spiritus (quod est verbum Dei) praecordis penetrat aduersantiam?

Sed & mirandus non minus in eo Gregorius etiam fudum eundem Exarchum, quem saepius vidimus conspisse in necem suam, amice susceperit, immo & auxiliariis copijs praesto fuerit. nam audi quae his subiicit Anastasius.

XI.

I. REX ION
GORAR.
DOSTA
CONTE
NIT CVR
EXARCHIO

REVOCAT
TKR AD
IMPETRA
TE REK
LONGO
BARDO
RVM.

amilla

GREG. PP.
EGREGIE
FACTA.

